KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 15.4.2005
COM(2005) 145 końcowy

2005/0055 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

dotyczącej podpisania umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

dotyczącej zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

(przedstawione przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. Podstawa prawna i tło polityczne

Zgodnie z postanowieniami art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii, stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w wykonaniu tytułu IV Traktatu. W rezultacie wspólnotowe instrumenty przyjęte między innymi w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych nie są wiążące dla Danii ani nie mają do tego kraju zastosowania.

Jednym z takich wspólnotowych instrumentów jest rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych. Rozporządzenie to zastąpiło dotyczącą tej samej kwestii Konwencję brukselską z 1968 r., której Dania jest stroną. Rozporządzenie zawiera skorygowane i unowocześnione zasady z Konwencji brukselskiej oraz stosuje się do wszystkich Państw Członkowskich oprócz Danii, przy czym Zjednoczone Królestwo i Irlandia skorzystały ze swojego prawa do wyrażenia chęci uczestnictwa.

Niezastosowanie rozporządzenia nr 44/2001 w Danii stwarza niezwykle niekorzystną sytuację prawną, w której nie tylko Dania nadal stosuje stare zasady Konwencji brukselskiej, lecz także zasady te muszą być stosowane w przypadku uznawania i wykonywania duńskich decyzji przez wszystkie pozostałe Państwa Członkowskie, co oznacza dla nich konieczność posługiwania się zbiorem zasad odmiennych niż stosowane przez nie w stosunkach wzajemnych. Biorąc pod uwagę fakt, że przed wejściem w życie rozporządzenia nr 44/2001 zasady Konwencji brukselskiej były jednolicie stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich, sytuacja ta stanowi krok wstecz. Obecna sytuacja zagraża więc jednolitości i pewności prawnej wspólnotowych zasad.

Dania niejednokrotnie wyrażała zainteresowanie uczestnictwem w nowym systemie. Po szczegółowych dyskusjach Komisja zgodziła się podjąć negocjację równoległych umów z Danią pod następującymi warunkami: rozwiązanie takie musiałoby mieć charakter wyjątkowy i obowiązywać jedynie przez okres przejściowy, uczestnictwo Danii w systemie Wspólnoty musiałoby być w pełni w interesie Wspólnoty i jej obywateli, a nałożone na Danię wymogi musiałyby być równoważne z wymogami nałożonymi na wszystkie Państwa Członkowskie, aby zapewnić w ten sposób stosowanie w Danii i w pozostałych Państwach Członkowskich zasad o tej samej treści.

W świetle wyżej opisanej sytuacji Komisja uznała, że rozszerzenie na Danię przepisów rozporządzenia nr 44/2001 oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych, które jest ściśle związane z rozporządzeniem nr 44/2001, leży w interesie Wspólnoty. Umowa rozszerzająca na Danię przepisy rozporządzenia nr 1348/2000 jest przedmiotem osobnej decyzji Rady.

W dniu 28 czerwca 2002 r. Komisja przedstawiła zalecenie dotyczące decyzji Rady, upoważniające Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie zawarcia dwóch umów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Danią, rozszerzających na Danię rozporządzenia nr 44/2001 oraz nr 1348/2000.

W dniu 8 maja 2003 r. Rada podjęła decyzję, by w drodze wyjątku upoważnić Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie umowy z Danią, celem zastosowania do tego kraju

przepisów rozporządzenia nr 44/2001 oraz rozporządzenia nr 1348/2000, na gruncie prawa międzynarodowego.

2. Wyniki negocjacji

Komisja przeprowadziła negocjacje umowy równoległej, rozszerzającej na Danię przepisy rozporządzenia nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, zgodnie z dyrektywami negocjacyjnymi Rady, zwracając szczególną uwagę, by prawa i obowiązki Danii w ramach tej umowy odpowiadały prawom i obowiązkom pozostałych Państw Członkowskich.

W rezultacie umowa równoległa zawiera w szczególności następujące postanowienia:

- odpowiednie zasady dotyczące roli Trybunału Sprawiedliwości w zapewnianiu jednolitej wykładni dla instrumentów stosowanych w ramach umowy równoległej pomiędzy Danią a pozostałymi Państwami Członkowskimi;

- mechanizm pozwalający Danii przyjmować zmiany wprowadzane w przyszłości przez Radę do instrumentu podstawowego oraz przepisy wykonawcze przyjmowane w przyszłości zgodnie z postanowieniami art. 202 Traktatu WE;

- klauzulę stanowiącą, że umowę uznaje się za rozwiązaną, jeśli Dania odmówi w przyszłości przyjęcia takich zmian i przepisów wykonawczych;

- zasady określające zobowiązania Danii w ramach negocjowania z krajami trzecimi umów dotyczących kwestii objętych umową równoległą;

- możliwość wypowiedzenia umowy równoległej przez powiadomienie drugiej Umawiającej się Strony.

3. Wnioski

W świetle pozytywnych wyników negocjacji Komisja zaleca przyjęcie przez Radę następujących dwóch decyzji:

Po pierwsze, decyzji dotyczącej podpisania umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

Po drugie, decyzji dotyczącej zawarcia przez Wspólnotę Europejską umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

dotyczącej podpisania umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c) oraz w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji[1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii, stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie jest związana przepisami rozporządzenia (WE) nr 44/2001[2] ani nie podlega jego stosowaniu.

(2) Decyzją z dnia 8 maja 2003 r. Rada upoważniła Komisję do przeprowadzenia negocjacji w sprawie umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy wyżej wymienionego rozporządzenia.

(3) Komisja przeprowadziła w imieniu Wspólnoty negocjacje z Królestwem Danii w sprawie takiej umowy.

(4) Zgodnie z postanowieniami art. 3 protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, stanowiącego załącznik do TUE oraz TWE, Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(5) Zgodnie z postanowieniami art. 1 i 2 wyżej wymienionego protokołu w sprawie stanowiska Danii kraj ten nie uczestniczy w przyjmowaniu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(6) Przedmiotowa umowa, parafowana w Brukseli w dniu 17 stycznia 2005 r., powinna zostać podpisana,

---

[1] Dz.U. C z […], […], str. […].
[2] Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Z zastrzeżeniem możliwości zawarcia umowy niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osób umocowanych do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

2005/0055 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

dotyczącej zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c) oraz w powiązaniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy i z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji[3],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii, stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie jest związana przepisami rozporządzenia (WE) nr 44/2001[5] ani nie podlega jego stosowaniu.

(2) Komisja przeprowadziła negocjacje w sprawie umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającej na Danię przepisy wyżej wymienionego rozporządzenia.

(3) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu …… 2005 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady …/…/WE z dnia […] r.

(4) Zgodnie z postanowieniami art. 3 protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, stanowiącego załącznik do TUE oraz TWE, Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(5) Zgodnie z postanowieniami art. 1 i 2 wyżej wymienionego protokołu w sprawie stanowiska Danii kraj ten nie uczestniczy w przyjmowaniu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(6) Przedmiotowa umowa powinna zostać przyjęta.

---

3 Dz.U. C z […], […], str. […].
4 Dz.U. C z […], […], str. […].
5 Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W imieniu Wspólnoty przyjmuje się umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii rozszerzającą na Danię przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

Tekst umowy stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby umocowanej do złożenia powiadomienia, o którym mowa w art. 12 ust. 2 umowy.

Sporządzono w Brukseli, dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

UMOWA

pomiędzy Wspólnotą Europejską

a Królestwem Danii

w sprawie

właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania

orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

zwana w dalszej części umowy „Wspólnotą", z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO DANII,

zwane w dalszej części umowy „Danią", z drugiej strony,

1. PRAGNĄC ujednolicić zasady kolizji właściwości sądów w sprawach cywilnych i handlowych oraz uprościć formalności, mając na względzie szybkie i proste uznawanie oraz wykonywanie orzeczeń sądowych w ramach Wspólnoty,

2. ZWAŻYWSZY NA TO, ŻE w dniu 27 września 1968 r. Państwa Członkowskie, działając zgodnie z postanowieniami art. 293 tiret czwarte Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zawarły Konwencję brukselską o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, w wersji zmienionej konwencjami o przystąpieniu nowych Państw Członkowskich do tej Konwencji („Konwencja brukselska").[6] W dniu 16 września 1988 r. Państwa Członkowskie oraz Państwa EFTA zawarły Konwencję z Lugano dotyczącą właściwości sądów oraz wykonania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych[7], która jest konwencją równoległą do Konwencji brukselskiej z 1968 r.

3. ZWAŻYWSZY NA TO, ŻE zasadnicza treść Konwencji brukselskiej została zawarta w rozporządzeniu Rady nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych[8] („I rozporządzenie brukselskie"),

4. NAWIĄZUJĄC do protokołu w sprawie stanowiska Danii, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską („protokół w sprawie stanowiska Danii"), zgodnie z którym I rozporządzenie brukselskie nie jest wiążące ani nie ma zastosowania w Danii,

---

6 Dz.U. nr L 299 z 31.12.1972, str. 32. Dz.U. nr L 304 z 30.10.1978, str. 1. Dz.U. nr L 388 z 31.12.1982, str. 1. Dz.U. nr L 285 z 3.10.1989, str. 1. Dz.U. nr C 15 z 15.1.1997, str. 1. Tekst ujednolicony znajduje się w Dz.U. nr C 27 z 26.1.1998, str. 1.

7 Dz.U. nr L 319 z 25.11.1988, str. 9

8 Dz.U. nr L 12 z 16.1.2001, str. 1

5. PODKREŚLAJĄC konieczność znalezienia rozwiązania niezadowalającej sytuacji prawnej wynikającej z różnic w obowiązujących przepisach dotyczących właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w ramach Wspólnoty,

6. PRAGNĄC, by postanowienia I rozporządzenia brukselskiego, późniejsze jego zmiany oraz związane z nim przepisy wykonawcze miały zgodnie z prawem międzynarodowym zastosowanie w stosunkach pomiędzy Wspólnotą a Danią jako Państwem Członkowskim o szczególnej pozycji w odniesieniu do tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

7. PODKREŚLAJĄC konieczność zapewnienia ciągłości pomiędzy Konwencją brukselską a niniejszą Umową oraz konieczność zastosowania do niniejszej umowy postanowień przejściowych przewidzianych w I rozporządzeniu brukselskim. Potrzeba zachowania ciągłości ma także zastosowanie do wykładni Konwencji brukselskiej dokonywanej przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz do protokołu z 1971 r.[9], który powinien mieć zastosowanie również do spraw będących w toku w momencie wejścia w życie niniejszej Umowy,

8. PODKREŚLAJĄC, że Konwencja brukselska ma nadal zastosowanie do terytoriów tych Państw Członkowskich, które są objęte zakresem terytorialnym tej Konwencji, a jednocześnie są wyłączone z niniejszej Umowy,

9. PODKREŚLAJĄC wagę należytej koordynacji działań pomiędzy Wspólnotą a Danią w zakresie negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ na I rozporządzenie brukselskie lub zmieniać jego zakres,

10. PODKREŚLAJĄC, że Dania powinna starać się dołączyć do zawartych przez Wspólnotę umów międzynarodowych w przypadkach, gdy udział Danii w takich umowach jest istotny dla spójnego stosowania I rozporządzenia brukselskiego oraz niniejszej Umowy,

11. STWIERDZAJĄC, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich powinien posiadać prawo orzekania celem zapewnienia jednolitego stosowania i interpretacji niniejszej Umowy, w tym postanowień I rozporządzenia brukselskiego oraz wszelkich wspólnotowych przepisów wykonawczych, stanowiących część niniejszej Umowy,

12. ODNOSZĄC się do przyznanej Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na mocy art. 68 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską kompetencji do orzekania w zakresie pytań prejudycjalnych dotyczących ważności i wykładni aktów przyjętych przez instytucje Wspólnoty na podstawie tytułu IV Traktatu, w tym ważności i interpretacji niniejszej Umowy, oraz do faktu, że postanowienie to nie jest wiążące ani nie ma zastosowania w Danii, co wynika z protokołu w sprawie stanowiska Danii,

---

[9] Dz.U. nr L 204 z 2.8.1975, str. 28, Dz.U. nr L 304 z 30.10.1978, str. 1, Dz.U. nr L 388 z 31.12.1982, str. 1, Dz.U. nr L 285 z 3.10.1989, str. 1, Dz.U. nr C 15 z 15.1.1997, str. 1. Tekst ujednolicony znajduje się w Dz.U. nr C 27 z 26.1.1998, str. 28.

13. UWZGLĘDNIAJĄC FAKT, że Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich powinien na takich samych warunkach posiadać prawo do orzekania w trybie prejudycjalnym w sprawach dotyczących ważności i interpretacji niniejszej Umowy, wnoszonych przez sąd bądź trybunał duński, oraz że duńskie sądy i trybunały powinny wobec tego zwracać się z prośbą o wydanie orzeczenia prejudycjalnego na takich samych warunkach, jak sądy i trybunały innych Państw Członkowskich, w odniesieniu do wykładni I rozporządzenia brukselskiego oraz przepisów wykonawczych do niego,

14. ODNOSZĄC się do postanowienia, że zgodnie z art. 68 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska oraz Państwa Członkowskie mają prawo zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawie wykładni aktów przyjętych przez instytucje Wspólnoty na podstawie tytułu IV Traktatu, w tym w sprawie interpretacji niniejszej Umowy, oraz do faktu, że postanowienie to nie jest wiążące ani nie ma zastosowania w Danii, co wynika z protokołu w sprawie stanowiska Danii,

15. UWZGLĘDNIAJĄC FAKT, że Dania powinna uzyskać możliwość zwracania się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczenia w sprawach dotyczących interpretacji niniejszej Umowy, na takich samych warunkach jak inne Państwa Członkowskie, w odniesieniu do I rozporządzenia brukselskiego oraz przepisów wykonawczych do niego,

16. PODKREŚLAJĄC, że zgodnie z prawem duńskim sądy tego kraju – dokonując interpretacji niniejszej Umowy, w tym postanowień I rozporządzenia brukselskiego oraz wszelkich wspólnotowych przepisów wykonawczych stanowiących część niniejszej Umowy – powinny należycie uwzględniać orzeczenia zawarte w prawie precedensowym Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz sądów Państw Członkowskich Wspólnot Europejskich w odniesieniu do postanowień konwencji brukselskiej, I rozporządzenia brukselskiego oraz wszelkich wspólnotowych przepisów wykonawczych,

17. UWZGLĘDNIAJĄC FAKT, że powinna istnieć możliwość zwracania się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich o wydanie orzeczeń w sprawach związanych z wypełnieniem zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy na mocy postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską regulujących kwestie postępowania sądowego,

18. ZWAŻYWSZY NA TO, ŻE, na mocy art. 300 ust. 7 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsza Umowa jest wiążąca dla Państw Członkowskich; stosowne jest zatem, by Dania, w razie niewywiązania się ze zobowiązań przez Państwo Członkowskie, miała możliwość zwrócenia się do Komisji jako do strażnika Traktatu,

STRONY UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Cel

1. Celem niniejszej Umowy jest zastosowanie postanowień rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych („I rozporządzenia brukselskiego") oraz przepisów wykonawczych do niego w odniesieniu do stosunków pomiędzy Wspólnotą a Danią, zgodnie z postanowieniami art. 2 ust. 1.

2. Celem Umawiających się Stron jest ustalenie jednolitego zastosowania i jednolitej wykładni postanowień I rozporządzenia brukselskiego oraz przepisów wykonawczych do niego we wszystkich Państwach Członkowskich.

3. Postanowienia art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 niniejszej Umowy wynikają z protokołu w sprawie stanowiska Danii.

ARTYKUŁ 2

Właściwość sądów oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych

1. Zgodnie z prawem międzynarodowym, do stosunków pomiędzy Wspólnotą a Danią zastosowanie mają postanowienia I rozporządzenia brukselskiego, które zostało dołączone do niniejszej Umowy i stanowi jej część, wraz z przepisami wykonawczymi przyjętymi na mocy postanowień art. 74 ust. 2 tego rozporządzenia oraz – w odniesieniu do przepisów wykonawczych przyjętych po wejściu w życie niniejszej Umowy – wdrożonymi przez Danię w sposób, o którym mowa w art. 4 niniejszej Umowy, a także z przepisami przyjętymi na mocy postanowień art. 74 ust. 1 rozporządzenia.

2. Jednakże, dla celów niniejszej Umowy, stosowanie postanowień tego rozporządzenia zmienia się następująco:

   (a) Artykuł 1 ust. 3 nie ma zastosowania.

   (b) W art. 50 dodaje się następujący ustęp (jako ust. 2):

   „2. Jednakże wnioskodawca żądający wykonania decyzji wydanej przez duński organ administracyjny w odniesieniu do nakazu alimentacji ma prawo dochodzić korzyści, o których mowa w ust. 1, w Państwie Członkowskim, do którego sprawa jest skierowana, jeśli przedstawi zaświadczenie z duńskiego ministerstwa sprawiedliwości potwierdzające, że spełnia wymogi finansowe niezbędne do ubiegania się o przyznanie pełnej lub częściowej pomocy prawnej lub o zwolnienie z kosztów lub opłat."

   (c) W art. 62 dodaje się następujący ustęp (jako ust. 2):

„2. W sprawach alimentacyjnych pod pojęciem „sąd” rozumie się również duńskie organy administracyjne.”

(d) Artykuł 64 ma zastosowanie do statków pełnomorskich zarejestrowanych w Danii, jak również w Grecji i Portugalii.

(e) Zamiast daty wejścia w życie rozporządzenia, o której mowa w jego art. 70 ust. 2 oraz art. 72 i 76, zastosowanie ma data wejścia w życie niniejszej Umowy.

(f) Zamiast art. 66 rozporządzenia zastosowanie mają postanowienia przejściowe niniejszej Umowy.

(g) W załączniku I dodaje się: „w Danii: art. 246 ust. 2 i 3 ustawy o wymiarze sprawiedliwości (*lov om rettens pleje*)”.

(h) W załączniku II dodaje się: „w Danii – »*byret*«”.

(i) W załączniku III dodaje się: „w Danii – »*landsret*«”.

(j) W załączniku IV dodaje się: „w Danii – apelacja do »*Højesteret*« z zezwoleniem »*Procesbevillingsnævnet*«”.

ARTYKUŁ 3

Zmiany do I rozporządzenia brukselskiego

1. Dania nie bierze udziału w przyjmowaniu zmian do I rozporządzenia brukselskiego, a zmiany takie nie mają mocy obowiązującej ani zastosowania w Danii.

2. W przypadku przyjęcia zmian do rozporządzenia Dania powiadamia Komisję o swej decyzji dotyczącej ewentualnego wprowadzenia treści takich zmian. Powiadomienie takie wystosowuje się z chwilą przyjęcia zmian bądź w terminie 30 dni od ich przyjęcia.

3. Jeśli Dania zdecyduje się na wprowadzenie treści zmian, w powiadomieniu należy wskazać, czy może to nastąpić na drodze administracyjnej, czy też wymagana jest akceptacja parlamentu.

4. Jeśli z treści powiadomienia wynika, że zmiany można wprowadzić na drodze administracyjnej, w powiadomieniu należy ponadto określić, że wszelkie niezbędne przepisy administracyjne wchodzą w życie z dniem wejścia w życie zmian do rozporządzenia lub weszły w życie z dniem powiadomienia, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

5. Jeśli z treści powiadomienia wynika, że wprowadzenie zmian wymaga akceptacji duńskiego parlamentu, zastosowanie mają następujące zasady:

(a) Przepisy prawne w Danii wchodzą w życie z dniem wejścia w życie zmian do rozporządzenia bądź w terminie 6 miesięcy od daty powiadomienia, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza;

(b) Dania powiadamia Komisję o dacie wejścia w życie przepisów wprowadzających zmiany.

6. Wystosowane przez Danię powiadomienie informujące o wprowadzeniu w Danii treści zmian, o którym mowa w ust. 4 i 5, rodzi wzajemne zobowiązania w stosunkach pomiędzy Danią a Wspólnotą na gruncie prawa międzynarodowego. Zmiany do rozporządzenia stanowią w następstwie tego zmiany do niniejszej Umowy i uznaje się je za dołączone do niej.

7. W przypadku gdy:

(a) Dania przekaże swą decyzję o niewprowadzaniu treści zmian; lub

(b) Dania nie przekaże powiadomienia w 30-dniowym terminie, o którym mowa w ustępie 2; lub

(c) przepisy prawne w Danii nie wejdą w życie w terminie określonym w ustępie 5;

niniejszą umowę uznaje się za rozwiązaną, chyba że przed upływem 90 dni strony postanowią inaczej lub – w sytuacji, o której mowa w lit. c)– przepisy prawne w Danii wejdą w życie w tym samym terminie. Rozwiązanie następuje w terminie 3 miesięcy po upływie 90-dniowego okresu.

8. Rozwiązanie Umowy nie ma wpływu na postępowania sądowe wszczęte przed datą jej rozwiązania, o której mowa w ust. 7, ani na dokumenty formalnie sporządzone lub zarejestrowane jako wiarygodne dokumenty urzędowe przed tą datą.

ARTYKUŁ 4

Przepisy wykonawcze

1. Dania nie bierze udziału w przyjmowaniu opinii przez Komitet, o którym mowa w artykule 75 I rozporządzenia brukselskiego. Przepisy wykonawcze przyjęte zgodnie z postanowieniami art. 74 ust. 2 nie są wiążące i nie mają zastosowania w Danii.

2. W przypadku przyjęcia przepisów wykonawczych zgodnie z postanowieniami art. 74 ust. 2 rozporządzenia, informacja o tych przepisach jest przekazywana Danii, a Dania powiadamia Komisję o swej decyzji dotyczącej ewentualnego wprowadzenia w życie ich treści. Powiadomienie takie wystosowuje się z chwilą otrzymania przepisów wykonawczych bądź w terminie 30 dni od ich otrzymania.

3. W powiadomieniu należy określić, że wszelkie niezbędne przepisy administracyjne wchodzą w życie w Danii z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych lub weszły w życie z dniem powiadomienia, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

4. Wystosowane przez Danię powiadomienie informujące o wprowadzeniu w Danii treści przepisów wykonawczych rodzi wzajemne zobowiązania w stosunkach pomiędzy Danią a Wspólnotą na gruncie prawa międzynarodowego. Przepisy wykonawcze stanowią w następstwie tego część niniejszej Umowy.

5. W przypadku gdy:

(a) Dania przekaże swoją decyzję o niewprowadzaniu przepisów wykonawczych; lub

(b) Dania nie przekaże powiadomienia w 30-dniowym terminie, o którym mowa w ustępie 2;

niniejszą umowę uznaje się za rozwiązaną, chyba że strony postanowią inaczej przed upływem 90 dni. Rozwiązanie umowy następuje w terminie 3 miesięcy po upływie 90-dniowego okresu.

6. Rozwiązanie Umowy nie ma wpływu na postępowania sądowe wszczęte przed datą jej rozwiązania, o której mowa w ustępie 5, ani na dokumenty formalnie sporządzone lub zarejestrowane jako wiarygodne dokumenty urzędowe przed tą datą.

7. Jeśli, w wyjątkowych przypadkach, wprowadzenie przepisów wymaga akceptacji duńskiego parlamentu, odpowiednia informacja powinna znaleźć się w powiadomieniu wystosowanym przez Danię zgodnie z postanowieniami ustępu 2, a jednocześnie zastosowanie mają postanowienia art. 3 ust. 5 do 8.

8. Dania powiadamia Komisję o zmianach w treści art. 2 ust. 2 lit. f) do i) niniejszej Umowy, a Komisja wprowadza odpowiednie modyfikacje postanowień art. 2 ust. 2 lit. f) do i).

ARTYKUŁ 5

Umowy międzynarodowe mające wpływ na niniejszą Umowę

1. Umowy międzynarodowe zawarte przez Wspólnotę na podstawie przepisów I rozporządzenia brukselskiego nie są wiążące ani nie mają zastosowania w Danii.

2. Dania powstrzyma się od zawierania umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ na dołączone do niniejszej Umowy I rozporządzenie brukselskie lub zmieniać jego zakres, chyba że odbywa się to w porozumieniu ze Wspólnotą oraz że dokonane zostały odpowiednie ustalenia w odniesieniu do relacji pomiędzy niniejszą Umową a daną umową międzynarodową.

3. Podczas negocjowania umów międzynarodowych, które mogą mieć wpływ na dołączone do niniejszej Umowy I rozporządzenie brukselskie lub zmieniać jego zakres, Dania będzie uzgadniać swoje stanowisko ze Wspólnotą i powstrzyma się od wszelkich działań, które mogłyby zagrażać celom stanowiska Wspólnoty w sferze jej kompetencji w takich negocjacjach.

ARTYKUŁ 6

Właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do interpretacji Umowy

1. W przypadku, gdy kwestia dotycząca ważności bądź interpretacji niniejszej Umowy podnoszona jest w sprawie toczącej się przed sądem lub trybunałem duńskim, sąd

lub trybunał ten zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w danej sprawie w każdym przypadku, gdy tego samego wymagano by w takich samych okolicznościach od sądu bądź trybunału innego Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, w odniesieniu do I rozporządzenia brukselskiego i przepisów wykonawczych do niego, o których mowa w art. 2 ust. 1.

2. Zgodnie z prawem duńskim sądy tego kraju dokonując interpretacji niniejszej Umowy zobowiązane są należycie brać pod uwagę zawarte w prawie precedensowym Trybunału Sprawiedliwości orzeczenia dotyczące postanowień Konwencji brukselskiej, I rozporządzenia brukselskiego oraz wszelkich wspólnotowych przepisów wykonawczych.

3. Dania ma prawo, podobnie jak Rada, Komisja i każde Państwo Członkowskie, zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w sprawie interpretacji niniejszej Umowy. Orzeczenie wydane przez Trybunał Sprawiedliwości w odpowiedzi na taki wniosek nie ma zastosowania do prawomocnych orzeczeń sądów lub trybunałów Państw Członkowskich.

4. Danii przysługuje prawo przedkładania Trybunałowi Sprawiedliwości uwag w sprawach, w których sąd bądź trybunał Państwa Członkowskiego zwrócił się do niego z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie interpretacji któregokolwiek z postanowień, o których mowa w art. 2 ust. 1.

5. Zastosowanie ma protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich oraz jego Regulamin.

6. W przypadku, gdy postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczące orzeczeń wydawanych przez Trybunał Sprawiedliwości są zmieniane w sposób powodujący skutki dla orzeczeń dotyczących I rozporządzenia brukselskiego, Dania ma prawo powiadomić Komisję o swej decyzji dotyczącej niewprowadzania takich zmian w odniesieniu do niniejszej Umowy. Powiadomienie takie należy przekazać z chwilą wejścia zmian w życie bądź w terminie 60 dni od tej daty.

   W takim wypadku niniejszą umowę uznaje się za rozwiązaną. Rozwiązanie umowy następuje po upływie trzech miesięcy od przekazania powiadomienia.

7. Rozwiązanie Umowy nie ma wpływu na postępowania sądowe wszczęte przed datą jej rozwiązania, o której mowa w ustępie 6, ani na dokumenty formalnie sporządzone lub zarejestrowane jako wiarygodne dokumenty urzędowe przed tą datą.

ARTYKUŁ 7

Właściwość Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do zgodności z Umową.

1. Komisja ma prawo wnieść do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko Danii o niewypełnienie zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy.

2. Danii przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Komisji w sprawie niewypełnienia przez Państwo Członkowskie zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy.

3. Zastosowanie mają stosowne postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską regulujące postępowanie przed Trybunałem Sprawiedliwości, jak również protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i jego Regulamin.

ARTYKUŁ 8

Zastosowanie terytorialne

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do terytoriów, o których mowa w art. 299 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

2. W przypadku, gdy Wspólnota postanowi rozszerzyć stosowanie I rozporządzenia brukselskiego na terytoria podlegające obecnie Konwencji brukselskiej, Wspólnota i Dania będą współpracować w celu doprowadzenia do stosowania rozporządzenia również w Danii.

ARTYKUŁ 9

Przepisy przejściowe

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie wyłącznie do postępowań sądowych wszczętych po wejściu w życie niniejszej Umowy oraz do dokumentów formalnie sporządzonych lub zarejestrowanych jako wiarygodne dokumenty urzędowe po tej dacie.

2. Jednak w przypadku, gdy postępowanie w Państwie Członkowskim, w którym sprawa ma swój początek, zostało wszczęte przed wejściem w życie niniejszej Umowy, orzeczenia wydane po tej dacie będą uznawane i wykonywane zgodnie z Umową,

   (a) jeśli postępowanie w Państwie Członkowskim, w którym sprawa ma swój początek, zostało wszczęte po wejściu w życie Konwencji brukselskiej bądź Konwencji z Lugano zarówno w Państwie Członkowskim, w którym sprawa ma swój początek, jak i Państwie Członkowskim, do którego jest skierowana;

   (b) we wszelkich innych przypadkach, jeśli właściwość sądu oparta była na przepisach zgodnych z postanowieniami niniejszej Umowy lub konwencji zawartej przez Państwo Członkowskie, w którym sprawa ma swój początek, i Państwo Członkowskie, do którego jest skierowana, o ile konwencja ta obowiązywała w momencie wszczęcia postępowania.

ARTYKUŁ 10

Związek z I rozporządzeniem brukselskim

1. Niniejsza Umowa nie stanowi przeszkody w stosowaniu I rozporządzenia brukselskiego przez Państwa Członkowskie Wspólnoty inne niż Dania.

2. Niniejsza Umowa ma być stosowana w każdym wypadku:

(a) w sprawach związanych z ustaleniem właściwości sądów, gdy miejsce zamieszkania bądź siedziba pozwanego znajduje się w Danii lub gdy artykuł 22 albo 23 rozporządzenia, mający zastosowanie do stosunków pomiędzy Wspólnotą a Danią na mocy postanowień art. 2 niniejszej Umowy, przyznaje właściwość sądom duńskim;

(b) w odniesieniu do sprawy zawisłej bądź spraw związanych ze sobą, o których mowa w art. 27 i 28 I rozporządzenia brukselskiego, mającego zastosowanie do stosunków pomiędzy Wspólnotą i Danią na mocy postanowień art. 2 niniejszej Umowy, w przypadku, gdy postępowanie zostaje wszczęte w Państwie Członkowskim innym niż Dania oraz w Danii;

(c) w sprawach dotyczących uznawania i wykonywania orzeczeń, gdy Dania jest państwem, w którym sprawa ma swój początek, lub państwem, do którego jest skierowana.

ARTYKUŁ 11

Rozwiązanie Umowy

1. Niniejsza Umowa ulega rozwiązaniu w przypadku, gdy Dania powiadomi pozostałe Państwa Członkowskie, że nie zamierza dłużej korzystać z postanowień części I protokołu w sprawie stanowiska Danii (por. artykuł 7 tego protokołu).

2. Niniejsza Umowa może zostać rozwiązana przez każdą z Umawiających się Stron za wypowiedzeniem przekazanym drugiej Umawiającej się Stronie. Rozwiązanie umowy następuje po upływie sześciu miesięcy od daty wypowiedzenia.

3. Rozwiązanie Umowy nie ma wpływu na postępowania sądowe wszczęte przed datą jej rozwiązania, o której mowa w ustępie 1 lub 2, ani na dokumenty formalnie sporządzone lub zarejestrowane jako wiarygodne dokumenty urzędowe przed tą datą.

ARTYKUŁ 12

Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa zostaje przyjęta przez Umawiające się Strony zgodnie z odpowiednimi obowiązującymi je procedurami.

2. Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia szóstego miesiąca następującego po powiadomieniu przez Umawiające się Strony o zakończeniu wymaganych w tym celu odpowiednich procedur.

ARTYKUŁ 13

Autentyczność dokumentów

Niniejsza Umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, holenderskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, które to teksty są na równi autentyczne.

Załącznik

Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Komisji nr 1496/2002 z dnia 21 sierpnia 2002 r. zmieniającym załącznik I (przepisy jurysdykcyjne, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2) oraz załącznik II (wykaz właściwych sądów i organów) do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1937/2004 z dnia 9 listopada 2004 r., zmieniającym załączniki I, II, III oraz IV do rozporządzenia Rady nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.